

Kľúčové slová: pobyt cudzinca

Vzťah k právnej úprave: § 33 ods. 6 písm. e), § 36 ods. 1 písm. b) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov

Právna veta

- I. Účelom ustanovenia § 36 ods. 1 písm. b) v spojení s § 33 ods. 6 písm. e) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je odstránenie kladného rozhodnutia o pobytovom statuse štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý ho dosiahol tým, že oklamal správny orgán v konaní o jeho žiadosti. Z ustanovenia § 33 ods. 6 písm. e) uvedeného zákona je zrejmé, že sa viaže len na údaje uvedené v žiadosti o udelenie prechodného pobytu a na vyžadované prílohy.**
- II. Ide o zákonom prípustnú reakciu správneho orgánu na to, že správny orgán po udelení prechodného pobytu zistí a preukáže, že bol žiadateľom o udelenie prechodného pobytu v konaní o jeho žiadosti oklamáný, zavádzaný alebo že mu príslušník tretej krajiny poskytol falošné alebo pozmenené doklady alebo doklad inej osoby.**

[rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10 Sžak 3/2021 z 28. októbra 2021: predsedníčka senátu JUDr. Elena Berthotyová, PhD. (sudkyňa spravodajkyňa), sudcovia JUDr. Marián Trenčan a prof. JUDr. Juraj Vačok, PhD.]

Vymedzenie veci

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Prvostupňový správny orgán - Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Banská Bystrica rozhodnutím č. p.: PPZHCPBB5-2343-006/2019-PP zo dňa 8. júla 2019 rozhodol podľa § 36 ods. 1 písm. b) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov (ďalej len „ZoPC“) o zrušení prechodného pobytu žalobkyne na území Slovenskej republiky na účel podnikania udelený podľa § 22 ods. 1 písm. b) ZoPC, pretože žalobkyňa správnomu orgánu uviedla nepravdivé alebo zavádzajúce údaje. V druhom výroku prvostupňový správny orgán podľa § 11 ods. 1 písm. p) ZoPC rozhodol, že štátny príslušník tretej krajiny, ktorému mu bol zrušený prechodný pobyt je povinný vycestovať do 30 dní od vykonateľnosti rozhodnutia, ak nie je oprávnený zdržiavať sa na území Slovenskej republiky z iného dôvodu.

3. Žalovaný napadnutým rozhodnutím PPZ-HCP-BB2-139-004/2019-SK zo dňa 25. septembra 2019 na základe odvolania žalobkyne rozhodol tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobkyne zamietol.

Konanie na krajskom súde

8. Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 190 zákona č. 162/2015 Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) žalobu zamietol.

9. Krajský súd sa stotožnil s právnym posúdením žalovaného, ktorý podľa názoru krajského súdu vec správne právne posúdil, keď na základe zisteného skutočného stavu veci dospel k záveru, že bol naplnený dôvod na zrušenie prechodného pobytu podľa § 36 ods. 1 písm. b) ZoPC, pretože tu bol dôvod podľa § 33 ods. 6 písm. e) ZoPC.

Konanie na kasačnom súde

17. Žalobkyňa (sťažovateľka) podala proti rozsudku v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, čím znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

20. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť. (...)

Z odôvodnenia rozhodnutia

Vybrané ustanovenia, z ktorých kasačný súd vychádzal

Podľa § 36 ods. 1 písm. b) ZoPC policajný útvar zruší prechodný pobyt, ak b) zistí skutočnosti, ktoré sú dôvodom na zamietnutie žiadosti o udelenie prechodného pobytu podľa § 33 ods. 6 alebo ods. 7.

Podľa § 33 ods. 6, písm. e) ZoPC policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie prechodného pobytu, ak e) štátny príslušník tretej krajiny uvedie nepravdivé alebo zavádzajúce údaje alebo predloží falošné alebo pozmenené doklady alebo doklad inej osoby.

Právne posúdenie veci kasačným súdom

25. Za zásadnú považoval kasačný súd námietku sťažovateľky spočívajúcu v nesprávnom právnom posúdení veci, keď žalovanému vyčítala, že nebolo preukázané, že sa v mieste prechodného bydliska nezdržiavala a správne orgány nesprávne vyhodnotili jej údajné nezdržiavanie sa v mieste prechodného bydliska a nesprávne aplikovali právne normy.

26. Úlohou kasačného súdu bolo posúdiť, či v danom prípade prichádzal do úvahy postup, ktorý zvolil správny orgán, keď zrušil sťažovateľke prechodný pobyt na účel podnikania z dôvodu, že sťažovateľka mala po udelení prechodného pobytu na účel podnikania správnomu orgánu uvádzať údaje o svojom prechodnom bydlisku, ktoré správny orgán vyhodnotil ako údaje zavádzajúce.

27. Podľa kasačného súdu ide o vadu konania, pre ktorú nemožno napadnuté rozhodnutie považovať za zákonné. Pre namietanú vadu mal krajský súd toto rozhodnutie zrušiť. Ak tak krajský súd neučinil, jeho rozsudok je zaťažený vadou, pre ktorý nemôže obstať a zistenú vadu je potrebné napraviť zmenou rozsudku tak, ako uviedol kasačný súd vo výroku tohto rozsudku.

28. Pred tým, než kasačný súd pristúpil k vyhodnoteniu toho, či prichádzala zo strany správnych orgánov do úvahy aplikácia ustanovenia § 36 ods. 1 písm. b) v spojení s § 33 ods. 6 písm. e) ZoPC na prípad sťažovateľky, musel si kasačný súd položiť otázku, čo bolo účelom predmetných ustanovení ZoPC, inými slovami aký bol úmysel zákonodarcu, keď umožnil policajnému útvaru zrušiť prechodný pobyt štátnemu príslušníkovi tretej osoby, ak zrušenie prechodného pobytu viaže na zistenie skutočností, ktoré sú dôvodom na zamietnutie žiadosti o udelenie prechodného pobytu podľa § 33 ods. 6 ZoPC.

29. Snaha kasačného súdu nájsť ratio legis uvedených ustanovení ZoPC zodpovedala potom teleologickému výkladu, ktorého základnou maximou je, že sa nikto „*nesmie dovoľávať slov právneho predpisu proti jeho zmyslu*“ a hľadá sa objektívny zmysel a účel daného pravidla (právo nie je samoučelné, viaže sa k určitému hodnotovému systému).

30. Viazanosť zákonom neznamená viazanosť jeho slovami, ale zmyslom. Takýmto výkladom sa má brániť tak bezduchému formalizmu, ako aj ľubovôli alebo svojvôli pri rozhodovaní správnych orgánov, ale aj súdnym prieskume ich rozhodnutí.

31. Za použitia uvedeného výkladu potom kasačný súd dospel k názoru, že účelom ustanovenia § 36 ods. 1 písm. b) v spojení s § 33 ods. 6 písm. e) ZoPC je v podstate odstránenie kladného rozhodnutia o pobytovom statuse štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý ho dosiahol tým, že oklamal správny orgán v konaní o jeho žiadosti.

32. Z formulácie ustanovenia § 33 ods. 6 písm. e) ZoPC a jeho zaradenia v rubrike „*Rozhodovanie o žiadosti o udelenie prechodného pobytu*“ je zrejmé, že sa nemá na mysli uvedenie nepravdivého alebo zavádzajúceho údajá alebo predloženie falošného alebo pozmeneného dokladu alebo dokladu inej osoby hocikedy, alebo hocikomu (teda napríklad v nejakej neskoršej žiadosti adresovanej obci, či v komunikácii so súkromnou osobou), ale viaže sa len na údaje uvedené v žiadosti o udelenie prechodného pobytu a na vyžadované prílohy.

33. Ide potom o zákonom prípustnú reakciu správneho orgánu na to, že správny orgán po udelení prechodného pobytu zistí a nespochybniteľným spôsobom preukáže, že bol žiadateľom o udelenie prechodného pobytu v konaní o jeho žiadosti oklamáný, zavádzaný alebo že mu v konaní o jeho žiadosti príslušník tretej krajiny poskytol falošné alebo pozmenené doklady alebo doklad inej osoby.

34. Najčastejšie pôjde o také prípady, keď správny orgán až po udelení prechodného pobytu zistí, že štátny príslušník predložil v konaní o jeho žiadosti falošné alebo pozmenené doklady alebo doklad inej osoby alebo dodatočne vyjde najavo, že uvádzal také nepravdivé alebo zavádzajúce údaje o takých podstatných skutočnostiach, ktoré by mohli mať rozhodujúci vplyv na to, že pri ich odhalení už v štádiu konania o jeho žiadosti o prechodný pobyt by znamenali pre štátneho príslušníka tretej krajiny negatívne dôsledky v podobe zamietnutia jeho žiadosti o prechodný pobyt.

35. Inými slovami, ak správny orgán po udelení prechodného pobytu dodatočne zistí a preukáže, že štátny príslušník zavádzal pri žiadosti o udelenie prechodného pobytu napríklad tým, že by tvrdil, že má zabezpečené ubytovanie a dodatočne by sa preukázalo, že ho zabezpečené nemal, prichádzala by do úvahy aplikácia ustanovenia § 36 ods. 1 písm. b) ZoPC, teda zrušenie prechodného pobytu z dôvodu podľa § 33 ods. 6 písm. e) ZoPC.

36. O takýto prípad s poukazom na skutkové okolnosti daného prípadu však v prejednávanej veci zjavne nešlo, pretože nebolo preukázané, že sťažovateľka v konaní o žiadosti o udelenie prechodného

pobytu uviedla nepravdivé alebo zavádzajúce údaje, preto námietka sťažovateľky, že správne orgány nesprávne právne posúdili jej vec a krajský súd jej námietku vyhodnotil ako nedôvodnú, bola na mieste a kasačný súd ju vyhodnotil ako dôvodnú.

37. Jednou z podmienok udelenia prechodného pobytu cudzincom z tretích krajín je aj zabezpečenie ubytovania v Slovenskej republike, čo musí cudzinec preukázať. V danom prípade nebolo sporným, že sťažovateľke bol udelený prechodný pobyt na účel podnikania podľa § 22 ods. 1 písm. b) ZoPC. Sťažovateľka v konaní o udelení prechodného pobytu na účel podnikania preukázala zabezpečenie ubytovania v Slovenskej republike v Y. D. P. A., G. Q. XX, J. J.. Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že sťažovateľka dňa 7.5.2018 oznámila na Oddelení hraničnej a cudzineckej polície v Banskej Bystrici zmenu adresy ubytovania počas povoleného pobytu z Y. D. P. A. na adresu Y. D. XX, J. J. a požiadala o zmenu adresy prechodného pobytu a o vydanie dokladu o pobyte. K žiadosti o zmenu prechodného bydliska predložila Zmluvu o nájme bytu uzavretú medzi prenajímateľom I. E. Y. (vlastníkom nehnuteľnosti, v ktorej sa byt nachádzal a sťažovateľkou (ako nájomcom č. X) zo dňa 30.4.2018 a súhlas Mesta Banská Bystrica zo dňa 27.3.2019 podľa § 32 ods.2 písm. b) ZoPC. Žiadosti o zmenu adresy bolo vyhovené.

38. Ustanovenie § 32 ZoPC vymedzuje okruh povinných náležitostí k žiadosti o udelenie prechodného pobytu, ktoré musí štátny príslušník tretej krajiny priložiť.

39. Účelom podmienky udelenia prechodného pobytu štátnemu príslušníkovi tretieho štátu ustanovenej v § 32 ods. 2 písm. e) ZoPC, podľa ktorej žiadateľ musí predložiť doklad o zabezpečení ubytovania nie starší ako 90 dní, v spojení s § 32 ods. 8 ZoPC, podľa ktorého doklad o zabezpečení ubytovania musí preukazovať, že štátny príslušník tretej krajiny má zabezpečené ubytovanie na najmenej šesť mesiacov prechodného pobytu, s § 33 ods. 4, podľa ktorého čas, na ktorý má štátny príslušník tretej krajiny zabezpečené ubytovanie počas prechodného pobytu, nemá vplyv na čas, na ktorý sa prechodný pobyt udelí, a s § 33 ods. 6 písm. h), podľa ktorého policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie prechodného pobytu, ak je zjavné, že zabezpečené ubytovanie na území Slovenskej republiky nespĺňa minimálne požiadavky podľa osobitného predpisu, spolu s ustanovením § 122 ZoPC, je predovšetkým predchádzanie bezdomovectva takýchto cudzincov s prechodným pobytom. Povinnosť preukázať zabezpečenie ubytovania pred udelením prechodného pobytu tak má znižovať riziko spoločensky nežiaduceho správania týchto osôb. Už z toho, že aj v prípade žiadosti o prechodný pobyt na dlhší čas postačuje zabezpečenie ubytovania na 6 mesiacov, je zrejmé, že zákonodarca počítal s možnosťou zmeny ubytovania počas dlhšieho trvania prechodného pobytu.

40. Podľa § 122 ods. 1 písm. a) ZoPC dokladom potvrdzujúcim zabezpečenie ubytovania sa rozumie [aj] čestné vyhlásenie cudzinca o vlastníctve nehnuteľnosti. Pritom zo žiadneho zo zákonných ustanovení nevyplýva, že by mal takýto cudzinec aj povinnosť počas prechodného pobytu bývať práve v tejto nehnuteľnosti. Podstatné je, že má takúto nehnuteľnosť k dispozícii. Takisto v prípade udelenia prechodného pobytu bez splnenia podmienky dokladu o zabezpečení ubytovania podľa výnimiek v zmysle § 32 ods. 2 písm. e) body 1-5 vôbec neprichádza do úvahy, že by mal takýto cudzinec bývať v takto vopred označenej nehnuteľnosti. Pri týchto výnimkách zákonodarca prirodzene očakáva, že o reálne ubytovanie bude v príslušnej životnej situácii postarané.

41. Od inštitútu zabezpečenia ubytovania (pred udelením pobytu) je potrebné odlišovať povinnosť (následného) hlásenia pobytu, ktorú pre štátneho príslušníka tretej krajiny s prechodným pobytom ustanovuje § 111 ods. 1 písm. l) ZoPC a § 111 ods. 3 ZoPC.

42. V danom prípade však nič nenasvedčuje tomu, že by správny orgán zo zistených skutočností vyvodil záver o tom, že sa sťažovateľka mala dopustiť priestupku podľa § 118 ods. 1 písm. c) ZoPC na tom skutkovom základe, že mala porušiť povinnosť ustanovenú v § 111 ods. 1 písm. s) ZoPC (povinnosť štátneho príslušníka tretej krajiny oznámiť policajnému útvaru, že sa bude zdržiavať v rámci územia Slovenskej republiky mimo miesta udeleného pobytu nepretržite viac ako 30 dní). Kasačný súd dodáva, že v prípade, že by bolo preukázané, že sťažovateľka sa zdržiavala v rámci územia Slovenskej republiky mimo miesta udeleného pobytu nepretržite viac ako 30 dní, do úvahy by prichádzala podľa § 118 ods. 6 písm. b) ZoPC sankcia - možnosť uloženia pokuty maximálne do 300 eur. Úvahy správnych orgánov však nesmerovali k aplikácii ustanovení o uložení sankcie za priestupok sťažovateľky na úseku pobytu, ale ako vyplýva z rozhodnutí správnych orgánov, tieto zrušili sťažovateľke prechodný pobyt § 36 ods. 1 písm. b) ZoPC, z dôvodu podľa § 33 ods. 6 písm. e) ZoPC, pretože sťažovateľka správneho orgánu uviedla nepravdivé alebo zavádzajúce údaje.

43. Kasačný súd vzhľadom na skutkové okolnosti daného prípadu s poukazom na výklad ustanovení ZoPC, ktorý učinil v bodoch 32-35 tohto rozsudku, dospel k záveru, že v danom prípade neprichádzala by do úvahy aplikácia ustanovenia § 36 ods. 1 písm. b) ZoPC, teda zrušenie prechodného pobytu z dôvodu podľa § 33 ods. 6 písm. e) ZoPC, preto námietka sťažovateľky, že správne orgány nesprávne právne posúdili jej vec a krajský súd jej námietku vyhodnotil ako nedôvodnú, bola na mieste a kasačný súd ju vyhodnotil ako dôvodnú.

Obiter dictum

44. Pre samotný záver o vecnej nesprávnosti rozhodnutia krajského súdu postačovalo vyhodnotenie kasačného súdu o dôvodnosti vznesenej námietky týkajúcej sa nesprávneho právneho posúdenia. Nad rámec uvedeného považuje však kasačný súd za dôležité uviesť, že jeho pozornosti neuniklo, že sťažovateľka videla nesprávne právne posúdenie aj v nedostatočnosti skutkovej, opierajúcej sa o zistenia správnych orgánov o zavádzaní sťažovateľky ohľadne údaju o mieste prechodného pobytu. Inými slovami, sťažovateľka namietala, že skutková podstata veci, z ktorej správne orgány vychádzali, nemá dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní.

45. Hoci kasačný súd nezistil dôvodnosť aplikácie ustanovení § 36 ods. 1 písm. b) ZoPC, zrušenie prechodného pobytu z dôvodu podľa § 33 ods. 6 písm. e) ZoPC na prípad sťažovateľky, pre dôvody vyššie uvedené, nad rámec vyššie konštatovaného nesprávneho právneho posúdenia veci považuje za dôležité uviesť, že vykonané dokazovanie v správnom konaní nemohlo viesť k záverom, ktoré učinili správne orgány, a to, že sťažovateľka uvádzala zavádzajúce údaje o mieste svojho prechodného bydliska.

46. Takýto záver nie je možné vyvodiť za dôkaznej situácie, ktorú zabezpečí správny orgán tým, že vykoná previerku kontroly zabezpečenia ubytovania štátneho príslušníka tretej krajiny bez reálnej ohliadky a vnútornej kontroly nehnuteľnosti, v ktorej štátny príslušník tretej krajiny deklaruje miesto svojho prechodného pobytu za situácie, že štátneho príslušníka tretej krajiny v čase vykonanej jedinej kontroly na ním uvedenej adrese nezastihne.

47. Rovnako nie je možné akceptovať, že prvostupňový ani odvolací správny orgán pred samotným rozhodnutím vo veci týkajúceho sa statusového pobytu vôbec nevypočuje štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorému prechodný pobyt po splnení zákonom predpokladaných podmienok bol udelený pobyt a nie je možné ani akceptovať, že správne orgány vychádzajú len z písomného

vyjadrenia štátneho príslušníka tretej krajiny k oznámeniu o začatí konania vo veci, resp. odvolania proti rozhodnutiu.

48. Právo každého na vypočutie pred prijatím akéhokoľvek individuálneho opatrenia, ktoré by sa ho mohlo nepriaznivo dotýkať patrí medzi základné práva na dobrú verejnú správu.

49. Na tomto mieste považuje kasačný súd za dôležité uviesť, že princípy dobrej verejnej správy Rada Európy presadzuje prostredníctvom dokumentov prijatých vo forme rezolúcií alebo odporúčaní Výboru ministrov a prostredníctvom judikatúry ESĽP. Účinnosť princípov dobrej správy sa zásadným spôsobom presadzuje predovšetkým prostredníctvom rozhodovacej činnosti ESĽP, avšak nepriamo, čo je dané charakterom práv a slobôd chránených Dohovorom. Právo jednotlivca na dobrú správu, nepatrí medzi typické základné ľudské práva priamo uznané Dohovorom. Preto sa neaplikujú princípy dobrej správy ako také, ale všeobecné právne princípy (princíp rovnosti, viazanosti právom, proporcionality). Presadzovanie všeobecných právnych princípov v členských štátoch Rady Európy zabezpečujú najmä súdy v rámci ústavného a správneho súdnictva. S nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy 1. decembra 2009 sa stala právne záväznou Charta. Článok 41 Charty síce definuje právo na dobrú správu, avšak len vo vzťahu jednotlivca k orgánom a inštitúciám Únie. Podľa čl. 41 do práva na dobrú správu sa zahŕňa najmä: a) právo každého na vypočutie pred prijatím akéhokoľvek individuálneho opatrenia, ktoré by sa ho mohlo nepriaznivo dotýkať; b) právo každého na prístup k spisu, ktorý sa ho týka, za predpokladu rešpektovania oprávnených záujmov dôvernosti a služobného a obchodného tajomstva; c) povinnosť administratívy odôvodniť svoje rozhodnutia.

50. Záver o tom, že nehnuteľnosť nebola štátnym príslušníkom tretej krajiny využívaná na bývanie a štátny príslušník tretej krajiny sa v mieste prechodného bydliska nezdržiaval, nemožno urobiť bez vypočutia štátneho príslušníka tretej krajiny k otázkam jeho zdržiavania sa v mieste prechodného pobytu a bez odstránenia rozporov medzi tvrdením štátneho príslušníka tretej krajiny a vlastníka nehnuteľnosti na jednej strane, že predmetný byt je obývatel'ný, suchý a nezávadný, elektroinštalácia je funkčná a tvrdením, že sa v mieste, ktoré uvádzal ako miesto prechodného pobytu zdržiaval a tvrdením prvostupňového správneho orgánu, že byt je neobývatel'ný a štátny príslušník tretej krajiny v ňom nebýva.

51. Záver správneho orgánu o tom, že adresa prechodného pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny je fiktívna a nie je reálna, nemožno urobiť bez vnútornej ohliadky priestorov správnym orgánom a nemožno ho urobiť zo záverov zo znaleckého posudku vypracovaného pre potreby určenia všeobecnej ceny nehnuteľnosti pre potreby exekučného konania, ktorý nemohol v žiadnom prípade nahradiť vlastné dokazovanie správneho orgánu o tom, či štátny príslušník tretej krajiny na uvedenej adrese, ktorú deklaroval ako svoj prechodný pobyt sa zdržiaval. Takýto znalecký posudok nemôže byť dôkazom pre účely posúdenia podstatnej okolnosti, akou bolo to, či byt v prenajatej nehnuteľnosti bol štátnym príslušníkom tretej krajiny obývaný a už vôbec nemôže byť dôkazom o tom, že sa v byte nezdržiaval a zavádzal správny orgán.

52. Rovnako tak nemožno za dôkaz preukazujúci, že sa štátny príslušník tretej krajiny v mieste prechodného bydliska nezdržiaval, ergo, že správny orgán zavádzal považovať údaje o spotrebe elektrickej energie a vody získané u dodávateľov elektrickej energie. Údaje o ich mizivej spotrebe nie sú dôkazom toho, že štátny príslušník tretej krajiny zavádzal správny orgán o adrese svojho prechodného bydliska.

53. Navyiac pokiaľ štátny príslušník tretej krajiny predloží správne orgánu k žiadosti o zmenu prechodného bydliska súhlas mesta/obce podľa § 32 ods. 2 písm. k) ZoPC, z ktorého vyplýva, že ubytovanie v nehnuteľnosti, kde sa bude štátny príslušník tretej krajiny zdržiavať počas pobytu, spĺňa podmienky osobitného predpisu (§ 62 písm. f) zákona č. 355/2007 Z. z., § 8 vyhlášky MZ SR č. 259/2008 Z. z.), nemožno ho považovať za spochybňujúci len preto, že podľa správneho orgánu mesto, resp. obec udeľuje súhlas bez skutočnej ohliadky priestorov. Nakoľko v otázke týkajúcej sa toho, či predmetná nehnuteľnosť spĺňa štandardy pre dlhodobé ubytovanie ustanovené vo vyhláške Ministerstva zdravotníctva č. 259/2008 existoval minimálne rozpor medzi znaleckým posudkom z ktorého vychádzal správny orgán (vo veci určenia všeobecnej ceny nehnuteľnosti pre exekučné konanie), podľa ktorého predmetná nehnuteľnosť nespĺňa podmienky ubytovania a súhlasom mesta, podľa ktorého predmetná nehnuteľnosť spĺňa podmienky ubytovania. Bez odstránenia tohto rozporu, nebolo možné dospieť k záverom, ktoré učinili správne orgány.

54. Za dôkaznej situácie, ktorú zabezpečili a vykonali správne orgány nebolo možné prijať závery o tom, že sťažovateľka sa v mieste svojho prechodného pobytu nezdržiavala, ergo na základe vykonaných dôkazov v správnom konaní nebolo preukázané, že by došlo z jej strany k nepoctivosti, teda k uvádzaniu nepravdivých údajov spočívajúcich v predložení dokladu o zabezpečení ubytovania na adrese, kde sa nezdržiavala.

Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

55. Kasačný súd na základe vyššie uvedených úvah konštatuje, že krajský súd dospel k nesprávnemu záveru, keď žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného považoval za súladné so zákonom a správnu žalobu zamietol. Nakoľko samotné preskúmané rozhodnutie v spojení s konaním, ktoré mu predchádzalo, trpí vadami, ktoré ho činia nezákonným, kasačný súd nezrušil napadnutý rozsudok, ale považoval za potrebné rozhodnúť v zmysle § 462 ods. 2 v spojení s § 457 ods. 1 S.s.p. tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.